

[Handelsministeren.]

betyder, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Bank efter Omstændighederne kan medvirke ved Oprettelsen af et erhvervsdrivende Foretagende, i Tvivlstilfælde skal kunne bringes for Domstolene i Stedet for at kunne afgøres af Ministeren. Jeg mener i Modsætning til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, der har talt for at lade dette sidste Stykke af § 2 udgaa, at det vilde være urigtigt at lade Domstolene, f. Eks. Højesteret, være den afgørende Faktor i en Sag af denne Art. Det er en Administrationssag, den hører hjemme under Bankinspektionen og i Ministeriet, og den bør afgøres af Ministeren, uden at man behøver at ulejliges Domstolene dermed.

Et andet Ændringsforslag af Mindretallet, Ændringsforslag Nr. 4 til § 3, gaar ud paa, at det foreslaaede Banknævn bortfalder. Jeg har allerede ved Lovforslagets første Behandling udtalt mig om dette Nævn, der som en ny Institution foreslaas oprettet, og jeg har ikke noget at føje til, hvad jeg allerede har sagt. Jeg maa anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod Ændringsforslaget.

Jeg maa sige, at jeg naturligvis ikke med nogen Glæde er gaaet med til, at Bestemmelsen i § 4 om, at en Bank kun kunde oprettes med Handelsministerens Samtykke, er udgaaet. Jeg maa beklage, at det ikke har været muligt at formaa Udvalget til at acceptere mit Forslag paa dette Punkt, men jeg maa saa haabe paa, at vi kan klare de Vanskeligheder, der eventuelt kan opstaa som Følge deraf, uden at alt for stor Skade sker.

Jeg maa fraraade at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal til § 6, gaaende ud paa, at Banker med en Egenkapital paa kun 200 000 Kr. ogsaa i Fremtiden kan oprettes. Efter Omstændighederne er jeg gaaet med til, at de 400 000 Kr., der var foreslaaet som mindste Egenkapital, nedsættes til 300 000 Kr., og jeg skal anbefale at stemme for dette Ændringsforslag, som er tiltraadt af Flertallet.

Diskussionen om Nyttens af at have smaa Banker i Modsætning til Filialbanker kan man føre ud i sine yderste Konsekvenser uden at være naaet til noget Resultat. Det faktiske Forhold er jo, at nu er det ikke blot Storbankskerne i København, der opretter Filialer ude i Provinserne, ved Siden af at de opretter Filialer i Hovedstaden, nu er det ogsaa de større Banker i Provinserne, der opretter Filialer, uanset at man hidtil har haft rig Lejlighed til at

oprette smaa Banker baade det ene og det andet Sted. Jeg tror ikke, det er muligt at standse denne Bevægelse. Man ser endogsaa, at nu er Provinsbankerne begyndt at oprette Filialer i Hovedstaden. Jeg gad egentlig vide, paa hvilken Maade man vil dæmme op mod den Tendens til at udvide sig.

Jeg tror nu heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ret i den Betragtning, at Provinsbefolkningen staar særlig fremmed overfor de Filialledere, der findes i Provinsen for Hovedstadsbankernes Filialer. Tværtimod, det er mit Indtryk, i hvert Fald fra de Steder, hvor jeg kender Filialforholdet, at Befolkningen har været særdeles veltjent med at have disse Hovedstadsbankers Filialer, thi de har i mange Tilfælde, hvor smaa Banker ikke har kunnet gøre det, finansieret lokale Foretagender, og den Omstændighed, at Befolkningen i vid Udstrækning indsætter sine Sparemidler i disse Filialer, er jo et Vidnesbyrd om, at de netop har Befolkningens Tillid, og at Befolkningen synes om dem.

Det Forslag, der her er stillet om, at de paagældende Banker skulde offentliggøre deres Maanedsbalancer, har sin Rod i den Omstændighed, at man mener, at det vilde være til Nytte at faa en Modvægt mod Tendensen til at indsætte Egnens Sparemidler i Provinsfilialen. Jeg tror, man skal lade hele dette Forhold ligge, som det nu en Gang ligger, og ikke gøre sig Anstregelser for at faa det forstyrret. Lad Hovedstadens Provinsfilialer trives Side om Side med de lokale Banker. I mange Tilfælde er det af overordentlig stor Nytte for Befolkningen, at der netop er en Konkurrent til den lokale Bank, og ogsaa omvendt kan det være rimeligt, at der er en lokal Bank, der kan virke som Konkurrent overfor en Hovedstadsfilial, der ellers vilde være Eneherre paa Pladsen.

Jeg maa fraraade det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet til § 12. § 12 er jo en Hovedparagraf, og jeg maa meget fraraade, at man gør noget som helst Forsøg paa at svække denne Hovedparagrafs Bestemmelser. Derfor kan jeg ikke tiltræde andet Ændringsforslag end det, som er stillet af mig og tiltraadt af Flertallet, gaaende ud paa, at Punkt 5 i § 12 faar en ændret Affattelse, derved at de „to Trediedele“ ændres til „ $\frac{3}{4}$ “. Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sagde, at der kunde ingen Risiko være ved at stryge de to Trediedele, saaledes at der overhovedet ikke var nogen Bestemmelse; men det maa jeg bestemt benægte. Der kan meget vel være Risiko ved